

Volbloed gaat in galop

In Maastricht in huis bij moeder Hadewych

Halina Reijn is de ster van Toneelgroep Amsterdam. Ze

gedijt goed in de Nederlandse glamour en zet tegelijkertijd haar tanden in pittige rollen. Nu speelt ze in de toneelversie van Woody Allens speelfilm 'Husbands and wives'. En daarin valt zelfs wat te lachen.

We geloven nog steeds alle films uit Hollywood waarin

de liefde iets voor eeuwig lijkt.

DOOR RUUD MAAS

AMSTERDAM/MAASTRICHT

Het moet wennen zijn voor Halina Reijn. We kennen de beelden, onder meer in de documentaire *Bloot*, een film over acteren uit 2013, waarin de nu 41-jarige actrice zichzelf helemaal geeft. In de repetities trekken haar collega's Reijn aan haar haren van een bank, ze bijten in haar arm, slepen haar heen en weer en grijpen haar bij de keel. Het zijn heftige scènes, die duidelijk maken dat Reijn weinig schuwt voor het beste resultaat in het theater.

Nu, in de toneelversie van Woody Allens film *Husbands and wives* (precies een kwart eeuw oud), gaat het er zachtzinniger aan toe. En wordt er door het tragikomische script opeens gelachen als Reijn en haar collega's op de Bühne staan. De voorstelling gaat over twee stellen waarvan het ene opbiecht te gaan scheiden. De breuk zet het andere paar aan het denken: is onze relatie

nog wel zo'n feest?

Monoloog

Reijn, aan de telefoon: „De lach is er niet de hele tijd, maar wel veel aanwezig. Het is mede daardoor een makkelijk verteerbare voorstelling, niet per se voorzien van een enorme intellectuele laag. Dat is goed. Als ambachtsvrouw vind ik het belangrijk om alle facetten van het vak te belichten en komedie is in mijn ogen de basis van toneel. Altijd maar tragedie kan je uithollen, de lach is heel dankbaar. In het begin moest ik wennen aan het gegrinnik. En omgaan met de angst dat de lach uitblijft. In je hoofd voorzie je dat straks vast helemaal niemand om je hoeft te lachen - wat nogal pijnlijk zou zijn. De eerste openbare repetitie was in dat opzicht een hel, die ging ontzettend slecht. Maar intussen staan we er gelukkig beter voor.”

Intussen is Reijn niet weg te denken uit de toneel- en tv-wereld. Vorige maand werd ze nog beloond met de Theo Mann-Bouwmeesterring. Die kreeg ze van Ariane Schluter die stelde dat Reijn 'met haar persoonlijke spel en volledige overgave aan het toneel' voor haar 'de gedroomde

draagster' is. De actrice speelt nu op tal van plekken in de wereld. Bijvoorbeeld de monoloog *La voix humaine* van Jean Cocteau. „Dat ik op al die plekken speel, heeft vooral te maken met het feit dat de ster van Ivo zo is gestegen.” Ze doelt op Ivo van Hove, de regisseur die sinds 2001 directeur is van Toneelgroep Amsterdam en internationaal geroemd wordt. Zo werkte hij met David Bowie aan de voorstelling *Lazarus*. „Ivo is nu een hele grote en het is fijn dat wij als Toneelgroep Amsterdam daardoor veel kansen krijgen. Het straalt op ons af. Dat zelfs in een klein stadje in China mensen speciaal naar ons komen.”

Reijns agenda lijkt uit te puilen. Tot aan juli speelt ze in nog minstens drie andere voorstellingen: *The Fountainhead*, *Obsession* met Jude Law en *Destille kracht*. En dan zijn er nog films, tv-optredens en columns. „Ja”, zegt ze lachend. „Ik krijg zeer veel aanbiedingen en ik moet streng kiezen. Maar ik houd vooral van toneel en ik kan me niets beters wensen dan werken bij dit gezelschap. 'Halina wil acteren met een hoofdletter A', zei een casting-director eens. Daar heeft hij helemaal gelijk in. Toneel komt altijd op plek één.” Reijn ziet zichzelf dan ook als een volbloed actrice die haar hart aan theater heeft verpand. „Ik werk keihard, maar ik prijs me gelukkig met mijn situatie. Er zijn gezelschappen genoeg waarbij niemand in de zaal zit.”

Het door Simon Stone geregisseerde *Husbands and wives* gaat over de schaduwkant van liefde, bijvoorbeeld over de vraag of je jezelf in een relatie misschien nog eenzamer kunt voelen dan wanneer je alleen bent. Kan Reijn zich daar iets bij voorstellen? „Natuurlijk. Deliefde is een van de grote raadsels van ons bestaan. Zodra we intiem met iemand zijn, lijken we echter ook snel

verveeld te raken. Aan de andere kant blijken we nog steeds alle films uit Hollywood te geloven waarin de liefde iets voor eeuwig lijkt. Nou, zwanen zijn volgens mij de enige levende wezens waarbij onvoorwaardelijke langdurige liefde vanzelfsprekend is.”

'Husbands and wives' - met naast Reijn onder anderen Gijs Scholten van Aschat, Ramsey Nasr en Marieke Heebink - vrijdag en zaterdag in Theater aan het Vrijthof en 21 en 22 februari in Parktheater Eindhoven.

Reageren?

ruud.maas@delimburger.nl

In recordtempo heeft Halina Reijn eind jaren negentig in Maastricht de Toneelacademie afgerond. „Theu Boermans heeft me na anderhalf jaar van de opleiding geplukt om me een rol in *Hamlet* te geven. Ik heb uiteindelijk wel nog een diploma gekregen.” Via het 'weg plukken' begon Reijn haar carrière bij het toenmalige gezelschap De Trust, later De Theatercom-

Toneel zal voor mij altijd op de eerste plaats komen.

pagnie. In 1998 won ze daar een Colombina voor haar rol van Lulu in de voorstelling *Shopping and Fucking*.

In 2003 stapte ze over naar de Toneelgroep Amsterdam en een jaar later werd ze genomineerd voor een Theo d'Or voor haar hoofdrol in *Rouw Siert Electra*. Ze kreeg deze prijs voor de beste vrouwelijke hoofdrol in 2013 voor de titelrol in *Nora* van Henrik Ibsen.

Halina Reijn bewaart warme herinneringen aan de korte maar hevige tijd in Maastricht. „Het heeft veel indruk gemaakt. Alleen het gebouw al, wat voor mij toch een soort Harry Potter-school blijft. Het leuke was dat ik in die tijd heb ingewoond bij de moeder van Hadewych Minis, praktisch naast de Toneelacademie. Dat maakt het tot een extra fijne periode.”

Halina Reijn: „Altijd maar tragedie kan je uithollen”. FOTO JAN VERSWEYVELD